

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

29 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Țurcan Anatolie, Timofti Vladimir, Cobzac Elena și Guzun Ion,

judecând, fără citarea părților, recursul în anulare declarat de avocatul Cotruța Sergiu în numele condamnatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2020 și sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 07 noiembrie 2019, în cauza penală în privința lui

Luchianov Igor xxx, născut la xxx, originar din xxx și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 07.09.2018 – 07.11.2019;

Instanța de recurs: 15.05.2020 - 08.07.2020;

Instanța de recurs în anulare: 12.04.2021 - 29.06.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 07 noiembrie 2019, Luchianov Igor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal, la amendă în mărime de 760 unități convenționale, ce constituie echivalentul a 38 000 lei, cu privire de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 3 ani.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Luchianov Igor, la data de 15.05.2018, în jurul orei 19:52 aflându-se în stare de ebrietate produsă de substanțe psihotrope, contrar prevederilor pct.14 lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere (RCR), aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, conform căruia „conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav... ” și cerințelor art.32 alin.(4) lit. a), b) din Legea nr. 131 din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier, potrivit căruia „participanții la traficul rutier sunt obligați să cunoască și să respecte prevederile prezentei legi, ale altor acte legislative și ale actelor normative în vigoare în domeniu, să manifeste un comportament care să asigure fluența și siguranța traficului, să nu periclitizeze siguranța unor alți participanți la trafic, să nu cauzeze prejudicii mediului înconjurător, proprietății publice sau private”, s-a urcat la volanul automobilului de model „Toyota Corolla”, cu n/î xxx și conducându-l, pe str. Mircești, mun. Chișinău, din motiv că a ignorat cerințele marcajului rutier 1.1.1.

„linia continuă" din RCR, a fost stopat de către colaboratorii Inspectoratului Național de Patrulare, fiind suspectat în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate. În acest sens, cet. Luchianov Igor a fost examinat la IMSP Dispensarul Republican de Narcologie, amplasat pe str. Petru Rareș 32, mun. Chișinău. Conform procesului-verbal nr.3053 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, după prelevarea probelor biologice la ora 20:15 din 15.05.2018, s-a stabilit că cet. Luchianov Igor, la momentul conducerii mijlocului de transport, se află în stare de ebrietate provocată de stupefiante (benzodiazepine).

Analizând și apreciind probele, prima instanță a ajuns la concluzia că, prin acțiunile sale intenționate Luchianov Igor a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.264¹ alin.(1) Cod penal, după semnele calificative: conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate produsă de substanțe psihotrope.

3. Avocatul Ceclu Vasile în numele inculpatului, a contestat cu recurs sentința, solicitând casarea totală a acesteia cu pronunțarea unei sentințe de achitare în privința lui Luchianov Igor.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, prima instanță nu a apreciat probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, reieșind din punctul de vedere al coroborării lor.

Prima instanță în motivarea sentinței de condamnare în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal, a reținut doar probele care nu demonstrează direct vinovăția inculpatului, cum ar fi: - raportul agentului constator Șalopa Iurie, cu privire la înregistrarea și evidența sesizărilor și altor informații despre infracțiune unde Luchianov Igor a fost stopat pentru încălcarea regulilor de circulație rutieră; - procesul-verbal de constatare că Luchianov Igor se deplasa în mun. Chișinău, str. Mircești la volanul a/m "Toyota Corola"; - procesul-verbal cu privire la contravenție ; - informația Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale care indică, că în medicamentul "suprastin" nu se conține "benzodiazepine".

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2020, a fost respins ca nefondat recursul, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a indicat că, la pronunțarea sentinței prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Luchianov Igor a săvârșit infracțiunea imputată lui. A reținut că aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de recurs a reținut că, deși inculpatul Luchianov Igor vina n-a recunoscut-o, prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția lui în comiterea infracțiunii imputate. Prima instanță s-a bazat pe următoarele probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele: - raportul agentului constator nr. RAP 01235763 din 15.05.2018; - procesul-verbal de consemnare a circumstanțelor constate din 15.05.2018; - procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de

ebrietate și naturii ei nr.3053 din 15.05.2018; - procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI 04340409 din 15.05.2018; - informația Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale din 12.03.2018.

Analizând probele cercetate și apreciindu-le, din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, analizate, instanța de recurs a stabilit că ele demonstrează cu certitudine vina inculpatului Luchianov Igor în comiterea infracțiunii imputate și care combat argumentele declarate de către inculpat. Instanța de recurs a concluzionat că, declarațiile depuse la urmărirea penală de către inculpatul Luchianov Igor, prin care nu-și recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, sunt declarații ce nu corespund adevărului, depuse în încercarea de a se eschiva de la răspunderea penală și se combat prin probele analizate și apreciate prin prisma prevederilor art.101 Codul de procedură penală.

Instanța de recurs a constatat cu certitudine că Luchianov Igor a comis infracțiunea imputată lui, și că acțiunile inculpatului au fost corect calificate de către prima instanță prin prisma art.264¹ alin.(1) Cod penal.

Instanța de recurs a menționat faptul că, argumentele invocate de avocatul inculpatului în cererea de recurs au fost combătute prin probatoriul primei instanțe. În plus, instanța de recurs a evidențiat că declarațiile martorului acuzării sunt veridice, depuse sub jurământ, iar logica evenimentelor versiunii părții acuzării se regăsește în cauza respectivă, care în colaborare cu probele prezentate dovedesc vinovăția inculpatului. Or, doar negarea faptului comiterii infracțiunii nu poate dovedește și nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Subsecvent, instanța de recurs a reținut că, față de lucrul judecat de primă instanță, se constată o motivare amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta incriminată prin rechizitoriu inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

4.2. Referitor la pedeapsă, instanța de recurs a conchis că prima instanță la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art.art.7, 61, 75 Codul penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

În final, a relevat că potrivit art.16 alin.(3) Codul penal, infracțiunea săvârșită de către Luchianov Igor în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare. Circumstanțe atenuante sau agravante conform prevederilor art.ar.76, 77 Codul penal, nu au fost stabilite. Astfel, instanța de recurs a considerat că prima instanță corect a conchis că inculpatul Luchianov Igor trebuie să poarte răspundere penală pentru faptele săvârșite în condițiile sus indicate și a considerat că îndreptarea și reeducarea lui este posibilă cu aplicarea pedepsei sub formă de amendă.

Instanța de recurs a menționat că, pentru infracțiunea prevăzută de art.264¹ alin.(1) Codul penal, prima instanță corect ia stabilit inculpatului pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 760 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

5. Avocatul Cotruța Sergiu în numele condamnatului, declară recurs în anulare și solicită casarea hotărârilor adoptate cu pronunțarea unei hotărâri de încetare în privința lui Luchianov Igor a procesului penal în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

În motivarea cerințelor sale, recurentul invocă lipsa probelor care ar confirma vinovăția lui Luchianov Igor în săvârșirea infracțiunii incriminate. În continuare, a explicat că, probele reținute de către prima instanță și instanța de recurs, nu confirmă nicidecum vinovăția lui Luchianov Igor în comiterea faptei incriminate de conducere în stare de ebrietate provocată de substanțe stupefiante (benzodiazepine), pe motiv că respectivele probe sunt doar niște presupuneri.

De asemenea, invocă încălcarea dreptului fundamental la apărare. Astfel, explică că cererea de recurs împotriva sentinței, a fost depusă de către avocatul Ceclu Vasile în numele lui Luchianov Igor.

Până la desfășurarea primei ședințe de judecată în ordine de recurs la Curtea de Apel Chișinău, avocatul Ceclu Vasile a informat prin cerere scrisă în privința imposibilității prezentării la ședința prestabilită din data de 08 iulie 2020, pe motivul plecării peste hotarele țării. La prima ședință de judecată stabilită, instanța de recurs a dispus respingerea cererii de amânare, fiind totodată efectuată solicitarea către Oficiul Teritorial al Consiliului Național pentru Asistență Juridică Garantată de Stat, pentru a desemna un avocat din oficiu, fiind desemnat avocatul Sanduleac Victor.

La ședința de judecată din data de 08 iulie 2020, Luchianov Igor a adus la cunoștință necesitatea amânării examinării cauzei, pe motiv că avocatul Ceclu Vasile îi reprezintă interesele, acesta fiind în imposibilitate să se prezinte, iar cu avocatul Sanduleac Victor desemnat din oficiu, nu a comunicat, argumentând necesitatea amânării inclusiv prin prisma faptului că apărătorul nou numit nu a reușit să studieze materialele cauzei, nefiind la curent cu particularitățile cauzei.

În această ordine de idei, explică că prin refuzul amânării primei ședințe de judecată, motive care nu pot fi considerate tergiversare, s-a îngădit în mod nejustificat posibilitatea lui Luchianov Igor de a beneficia de o apărare efectivă și eficientă, fapt care s-a soldat cu condamnarea nejustificată a acestuia.

În plus, apărarea enunță prescripția tragerii la răspundere penală. În acest sens, reține că infracțiunea prevăzută de art.264¹ alin.(1) Cod penal, în redacția Legii nr.164 din 20.07.2017, prevede o sancțiune sub formă de amendă în mărime de la 750 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 3 la 5 ani. Iar, în conformitate cu prevederile art.16 alin.(2) Cod penal, infracțiuni ușoare se consideră faptele pentru care legea penală prevede în calitate de pedeapsă maximă pedeapsa închisorii pe un termen de până la 2 ani, inclusiv.

Reiterează prevederile art.60 alin.(1) lit. a) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare.

Menționează că, fapta incriminată lui Luchianov Igor privind conducerea în stare de ebrietate provocată de substanțe stupefiante, a avut loc la data de 15.05.2018. Cauza a fost examinată de către Curtea de Apel Chișinău în ordine de

recurs la data de 08.07.2020, astfel, concluzionează că la acel moment, termenul privind tragerea la răspundere penală a lui Luchianov Igor a expirat, or, din momentul consumării faptei, au trecut mai mult de 2 ani. Cu toate acestea, deși în motivarea deciziei sale, instanța de recurs a respins cererea de amânare depusă de avocatul Ceclu Vasile, invocând că ultimul urmărește scopul de expirare a termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, totuși a ignorat faptul că acest termen deja expirase la acel moment, evitând să se expună asupra acestui fapt, prin prisma liberării de răspundere penală a lui Luchianov Igor.

Prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată.

Subliniază că, potrivit dispoziției art.466 alin.(2) pct.6) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de judecată într-o cauză penală devine executorie la data când a rămas definitivă. Hotărârea primei instanțe rămâne definitivă, la data pronunțării hotărârii prin care s-a respins recursul declarat împotriva hotărârilor menționate la pct.4), adică la data expirării termenului de recurs sau dacă apelul/recursul a fost respins.

Conchide că, din considerentele enunțate, instanța de recurs prin neaplicarea prevederilor art.60 Cod penal în privința lui Luchianov Igor, a admis un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat soluția adoptată de instanța ierarhic inferioară. Cauza penală nu a fost judecată în mod echitabil, fiind încălcate esențial drepturile condamnatului garantate de Constituția Republicii Moldova și de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, iar această încălcare de lege echivalează cu o eroare judiciară, care necesită a fi corectată de către instanța de recurs în anulare.

De asemenea, constată circumstanțele prevăzute de art.60 alin.(1) lit. a) Cod penal, care condiționează excluderea tragerii la răspundere penală, circumstanță care conform art.332 alin.(1) Cod de procedură penală, duce la încetarea procesului penal în ședința de judecată, or articolul nominalizat prevede că în cazurile prevăzute în art. 53-60 Cod penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Reiterând prevederile art.435 alin.(1) pct.2) lit. b) Cod de procedură penală, reține că instanța de recurs în anulare poate să intervină în soluția instanței de recurs, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unui viciu fundamental, care a dus la adoptarea unei hotărâri ilegale.

6. Asupra recursului în anulare declarat, a prezentat referință acuzatorul de stat, care s-a expus pentru admisibilitatea acestuia, cu trimiterea recursului pentru judecare Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție.

În motivarea poziției expuse, acuzatorul de stat a reținut că la judecarea cauzei în instanța de recurs a avut loc încălcarea dreptului inculpatului la un proces echitabil prevăzut de art.6 CEDO, în expresia sa de garantare a dreptului la apărare, precum și art.26 din Constituția Republicii Moldova - dreptul la apărare.

În sensul dat, a menționează că conform materialelor cauzei avocatul Ceclu Vasile a fost angajat de către Luchianov Igor la data de 01.04.2019 pentru a-i oferi asistență juridică în instanțele de judecată de toate nivelurile. Îndeplinind procedură citării pentru ședința instanței de recurs din 08.07.2020 grefierul, la data de 29.05.2020 a citat partea apărării prin intermediul legăturii telefonice, iar în adresa

avocatului Ceclu Vasile fiind expediat și un mesaj la poșta electronică. La data de 07.07.2020 inculpatul a solicitat amânarea ședinței de judecată din motivul absenței avocatului său Ceclu Vasile, solicitare care a fost respinsă de către instanța de recurs, fiind invitat totodată avocatul Sanduleac V. desemnat în modul prevăzut de Lege de către CNAJGS.

Notează că, instanța de recurs a motivat înlocuirea apărătorului "...Cu referire la art.70 alin.(4) pct.2) Codul de procedura penală, ... datorită absenței îndelungate a avocatului respectiv. Totodată, solicitarea amânării pe o dată la care expiră termenul de prescripție de tragere la răspundere penală, constituie un abuz al drepturilor procedural".

Mai mult, semnaleză că respingând cererea de amânare a procesului instanța a ignorat obligația sa pozitivă de a asigura participanților la procesul penal deplină exercitare a drepturilor lor procesuale și anume a dreptului inculpatului de a fi asistat de un apărător ales. În plus, constatarea instanței a caracterului abuziv al solicitării de amânare, prezumând intenția părții apărării de a amâna examinarea recursului după expirarea termenului de prescripție, nu are nici un suport juridic, or, termenul atragerii la răspundere pentru infracțiunea prevăzută de art.264¹ alin.(1) Cod penal, comisă la 15.05.2018, potrivit prevederilor art.art.16, 60 Cod penal era prescris încă la data citării - 29.05.2020.

În aceeași ordine de idei, evidențiază că omisiunile instanței de recurs descrise supra, au determinat adoptarea unei decizii ilegale și în aspectul comiterii unei erori grave de drept. Astfel, în conformitate cu prevederile art.332 alin(1) Cod de procedură penală, dacă instanța de judecată constată unul din cazurile prevăzute la art.art.53-60 Cod penal, prin hotărâre motivată încetează procesul penal, pe când la data de 08.07.20 instanța de recurs a menținut sentința de condamnare a lui Luchianov Igor, fără modificări.

7. Judecând recursul în anulare declarat în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit conchide că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, raportat la prevederile art.6 pct. 44) al aceluiași Cod, art.4§2 al Protocolului nr.7 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental din cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Potrivit art.6 pct.44) Cod de procedură penală, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată poate fi considerat încălcarea esențială a drepturilor și libertăților persoanei garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția R. Moldova și de alte legi naționale.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție, în baza prevederilor art.457 alin.(3), 434 Cod de procedură penală, verifică legalitatea hotărârilor atacate pe baza materialului din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Reieșind din prevederile legale menționate, Colegiul penal lărgit atestă că una din cerințele esențiale la declararea recursului în anulare este motivarea acestuia din

punct de vedere al prezenței erorii de drept, comise la judecarea cauzei, ce cade sub incidența noțiunii de viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea atacată.

Revenind la prezenta speță, Colegiul penal lărgit atestă că, în textul recursului în anulare declarat, autorul invocă prescripția tragerii la răspundere penală.

Din materialele cauzei penale, Colegiul penal lărgit stabilește că, fapta incriminată lui Luchianov Igor privind conducerea automobilului în stare de ebrietate provocată de substanțe stupefiante, a avut loc la data de 15.05.2018 (f.d.11). Totodată, instanța de recurs în anulare reține că s-a examinat cauza la Curtea de Apel Chișinău în ordine de recurs, cu pronunțarea deciziei - la data de 08.07.2020 (f.d.171).

Infrațiunea prevăzută de art.264¹ alin.(1) Cod penal, în redacția Legii nr.164 din 20.07.2017, prevedea o sancțiune sub formă de amendă în mărime de la 750 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 3 la 5 ani.

Potrivit prevederilor art.16 alin.(2) Cod penal, infrațiuni ușoare se consideră faptele pentru care legea penală prevede în calitate de pedeapsă maximă pedeapsa închisorii pe un termen de până la 2 ani inclusiv.

Din textul art.60 alin.(1) lit. a) Cod penal, rezultă că persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare. (2) Prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată.

Potrivit art.466 alin.(1), (2) pct.6) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de judecată într-o cauză penală devine executorie la data când a rămas definitivă. Hotărârea primei instanțe rămâne definitivă, la data pronunțării hotărârii prin care s-a respins recursul declarat împotriva hotărârilor menționate la pct.4), adică la data expirării termenului de recurs sau dacă apelul/recursul a fost respins.

Colegiul penal lărgit constată că, din momentul săvârșirii faptei incriminate lui Luchianov Igor prevăzute de art.264¹ alin.(1) Cod penal (15.05.2018) și până la momentul pronunțării deciziei prin care recursul a fost respins (08.07.2020), au trecut mai mult de 2 ani de zile. Astfel, la caz instanța de recurs în anulare conchide că din ziua săvârșirii infracțiunii, care este una din categoria celor ușoare, au expirat 2 ani, până la rămânerea definitivă hotărârea primei instanțe, respectiv a intervenit prescripția tragerii la răspundere penală a lui Luchianov Igor în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal.

Prin urmare, în conformitate cu prevederile art.332 alin.(1), 389 alin.(4) pct.3), 435 alin.(1) pct.2) lit. b) Cod de procedură penală, instanța de recurs în anulare dispune liberarea lui Luchianov Igor de pedeapsa penală stabilită în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

Colegiul penal lărgit evidențiază că, instanța de recurs prin neaplicarea prevederilor art.60 Cod penal în privința lui Luchianov Igor, a admis un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat soluția adoptată de instanța ierarhic inferioară.

Astfel, fiind constatat un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente care a afectat hotărârea atacată, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia casării

parțiale a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2020 și sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 07 noiembrie 2019, în latura penală în partea stabilirii pedepsei, cu liberarea lui Luchianov Igor de pedeapsa penală, în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

8. În conformitate cu art.art.457, 434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c), 389 alin.(4) pct.3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

D E C I D E :

Admite recursul în anulare declarat de avocatul Cotruța Sergiu în numele condamnatului, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2020 și sentința Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 07 noiembrie 2019, în latura penală în partea stabilirii pedepsei cu rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri.

Se dispune liberarea lui Luchianov Igor xxx de pedeapsa penală stabilită în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal, în temeiul art.60 Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

În rest, dispozițiile hotărârilor contestate se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată motivat la 19 august 2021.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Țurcan Anatolie

Timofti Vladimir

Cobzac Elena

Guzun Ion

OPINIE SEPARATĂ

în conformitate cu prevederile art. 339 alin (7), 340 alin (3) Cod de procedură penală (în cauza privind *Luchianov Igor* învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art.264¹ alin.(1) Cod penal)

1. Prin decizia Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție din 29 iunie 2021 a fost adoptată următoarea soluție: „Admite recursul în anulare declarat de avocatul Cotruța Sergiu în numele condamnatului, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2020 și sentința Judecătorie Chișinău, sediul Rîșcani din 07 noiembrie 2019, în latura penală în partea stabilirii pedepsei cu rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri.

Se dispune liberarea lui Luchianov Igor Piotr de pedeapsa penală stabilită în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal, în temeiul art.60 Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

În rest, dispozițiile hotărârilor contestate se mențin".

2. Am semnat decizia respectivă, însă menționez că nu am susținut soluția pronunțată și consider că decizia instanței de recurs este afectată de un viciu fundamental, urma a fi casată total cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de recurs în alt complet de judecători, deoarece erorile comise la judecarea recursului nu pot fi corectate de către instanța de recurs în anulare.

2.1. Astfel, în motivarea deciziei Colegiul penal a menționat că : "Din materialele cauzei penale, Colegiul penal lărgit stabilește că, fapta incriminată lui Luchianov Igor privind conducerea automobilului în stare de ebrietate provocată de substanțe stupefiante, a avut loc la data de 15.05.2018 (f.d.II). Totodată, instanța de recurs în anulare reține că s-a examinat cauza la Curtea de Apel Chișinău în ordine de recurs, cu pronunțarea deciziei - la data de 08.07.2020 (f.d.171).

Infracțiunea prevăzută de art.264¹ alin.(1) Cod penal, în redacția Legii nr.164 din 20.07.2017, prevedea o sancțiune sub formă de amendă în mărime de la 750 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 3 la 5 ani.

Potrivit prevederilor art.16 alin.[2] Cod penal, infracțiuni ușoare se consideră faptele pentru care legea penală prevede în calitate de pedeapsă maximă pedeapsa închisorii pe un termen de până la 2 ani inclusiv.

Din textul art.60 alin.(1) lit. a) Cod penal, rezultă că persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare. (2) Prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată.

Potrivit art.466 alin.(1), (2) pct.6) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de judecată într-o cauză penală devine executorie la data când a rămas definitivă. Hotărârea primei instanțe rămâne definitivă, la data pronunțării hotărârii prin care s-a respins recursul declarat împotriva hotărârilor menționate la pct.4), adică la data expirării termenului de recurs sau dacă apelul/recursul a fost respins.

Colegiul penal lărgit constată că, din momentul săvârșirii faptei incriminate lui Luchianov Igor prevăzute de art.264¹ alin.(1) Cod penal (15.05.2018) și până la momentul pronunțării deciziei prin care recursul a fost respins (08.07.2020), au trecut mai mult de 2 ani de zile. Astfel, la caz instanța de recurs în anulare conchide că din ziua săvârșirii infracțiunii, care este una din categoria celor ușoare, au expirat 2 ani, până la rămânerea definitivă hotărârea primei instanțe, respectiv a intervenit prescripția tragerii la răspundere penală a lui Luchianov Igor în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal.

Prin urmare, în conformitate cu prevederile art.332 alin.(1), 389 alin.(4) pct.3), 435 alin.(1) pct.2) lit. b) Cod de procedură penală, instanța de recurs în anulare dispune liberarea lui Luchianov Igor de pedeapsa penală stabilită în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție".

Contrar celor stipulate în decizia instanței de recurs în anulare menționez, că prin Dispoziția nr. din 18 martie 2020 și anume Anexa la aceasta în p. 1 este stipulată suspendarea curgerii termenelor de prescripție pe toată durata stării de urgență instituită prin Hotărârea Parlamentului nr.55 din 17 martie 2020, stare care a durat până la 15 mai 2020 (59 zile). Astfel curgerea termenului de prescripție pe dosarul în cauză a fost suspendat de la 17.03.2020, curgerea termenului fiind reluat la 15 mai 2020, astfel că durata termenului de prescripție în speță s-a finalizat la 13.07.2020. în aceste condiții nu putea fi adoptată soluția de liberare de pedeapsă în legătură cu expirarea termenului de prescripție la dat

pronunțării deciziei de către Curtea de Apel Chișinău la 08.07.2020, deoarece acest termen nu expirase.

Totodată țin să menționez, că instanța de recurs în anulare a lăsat fără soluționare unul din argumentele decisive ale recursului și anume: încălcarea dreptului la apărare, prin înlocuirea neîntemeiată de către instanța de recurs ordinar a apărătorului ales cu un apărător din oficiu, fapt ce constituie temei de casare a deciziei cu remiterea cauzei la rejudecare, deoarece:

- a) înlocuirea apărătorului ales a fost înfăptuită de către instanța de recurs pe temeiul "absenței îndelungate a avocatului respectiv";
- b) a fost respinsă solicitarea inculpatului de amânare a judecării cauzei din motivul lipsei avocatului ales, instanța de recurs considerând că depunerea solicitării date constituie un "abuz al drepturilor procedurale", deoarece solicitarea de amânare a fost făcută pentru o dată la care expiră termenul de prescripție.

In materialele dosarului se atestă, că dosarul penal a parvenit în Curtea de Apel Chișinău la 09.05.2020, neexistând careva dovezi privind citarea legală a avocatului Ceclu Vasile în instanța de recurs, mai mult la data de 07.07.2020 inculpatul informează despre aflarea avocatului său peste hotarele țării, solicitând amânarea judecării recursului. însă în aceeași zi este solicitată desemnarea unui avocat din oficiu, decizia instanței de recurs fiind pronunțată la 08.07.2020, ziua în care a fost desemnat avocatul V.Sanduleac pentru reprezentarea intereselor inculpatului.

În aceste circumstanțe consider că instanța de recurs nu a oferit careva motive plauzibile pentru înlocuirea avocatului ales, iar statuările instanței în acest sens sunt total eronate și lipsite de suport legal, distorsionând circumstanțele speței.

Astfel, consider, că decizia atacată este afectată de un viciu fundamental, fiind încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil, iar erorile admise la judecarea cauzei nu puteau fi corectate de către instanța de recurs în anulare, decizia instanței de recurs urmând a fi casată cu remiterea cauzei la rejudecare.

Judecător

Nadejda Toma